

ଆକାଶବାଣୀରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ “ମନ୍ କି ବାର୍” କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

Posted On: 30 JUL 2017 4:21PM by PIB Bhubaneswar

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ନମସ୍କାର । ମନୁଷ୍ୟର ମନ ଏପରି ଗଭୀର ଯେ ବର୍ଷାକାଳ ତାକୁ ବଡ଼ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗେ । ପଶୁପକ୍ଷୀ, ଚୂଷ୍ମାଳତା, ପ୍ରକୃତି ସମସ୍ତେ ବର୍ଷାକାଳର ଆଗମନରେ ପ୍ରତ୍ୟୁଦ୍ଧିତ ହୋଇଉଠନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବେଳେବେଳେ ବର୍ଷା ଯେତେବେଳେ ବିକଳାଳ ରୂପ ଧାରଣ କରେ, ସେତେବେଳେ ତା'ର ବିନାଶକାରୀ ଶକ୍ତିର ପରିଚୟ ମିଳେ । ପ୍ରକୃତି ଆମକୁ ଜୀବନ ଦିଏ, ଆମର ପ୍ରତିପୋଷଣ କରେ କିନ୍ତୁ ବେଳେବେଳେ ବନ୍ୟା, ଭୂମିକମ୍ପ ଭଳି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପଦଗୁଡ଼ିକର କରାଳ ରୂପ ବହୁତ ବିନାଶର କାରଣ ହୋଇଥାଏ । ପରିବର୍ତ୍ତିତ ରୂତୁଚକ୍ର ଆଉ ପରିବେଶର ଯେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି ତା'ର ବହୁତ ନକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ୁଛି । ଗତ କିଛିଦିନ ଭିତରେ ଭାରତର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ବିଶେଷକରି ଆସାମ, ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ କ୍ଷେତ୍ର, ଗୁଜରାଟ, ରାଜସ୍ଥାନ ତଥା ବଙ୍ଗଳାଦେଶର କେତେକ ଭାଗରେ ଅତିବୃଷ୍ଟି ଯୋଗୁଁ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପଦ ଦେଖାଦେଇଛି । ବନ୍ୟା ପ୍ରଭାବିତ ଅଂଚଳରେ ଉଦ୍ଧାର ଓ ଗିଲିଫ କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଦାରଖ କରାଯାଉଛି । ବ୍ୟାପକ ସ୍ତରରେ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଧାର କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଛି । କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ମୋ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳର ସହକର୍ମୀମାନେ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ସରକାରମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ବନ୍ୟାପ୍ରାପ୍ତିତକ୍ଷ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯଥାସାଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ସାମାଜିକ ସଂଗଠନ, ସାଂସ୍କୃତିକ ସଂଗଠନ ତଥା ସେବାଭାବରେ ପ୍ରେରିତ ନାଗରିକମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ସ୍ଥଳସେନା ଓ ବାୟୁସେନାର ଯବାନମାନେ, ଜାତୀୟ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପ୍ରଶମନ ବଳର କର୍ମୀ, ଅଭିଯାନିକ ବାହିନୀ ସମସ୍ତେ ବିପନ୍ନମାନଙ୍କର ସେବା ପାଇଁ ଆପ୍ରାଣ ଉଦ୍ୟମ କରିଥାନ୍ତି । ବନ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ବ୍ୟବଜୀବନ ବଡ଼ ଅସ୍ବବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଫସଲ, ପଶୁଧନ, ଭିତ୍ତିଭୂମି, ରାସ୍ତା, ବିଦ୍ୟୁତ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ସଂଚାରବନ୍ଧ ସବୁକିଛି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ । ବିଶେଷକରି ଆମର ଚାଷୀଭାଉମାନଙ୍କର ଫସଲ, ଜମିବାଡ଼ି ବହୁତ କିଛି କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ବାମା କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷକରି ଫସଲ ବାମା କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ରହିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଯାହାଫଳରେ କୃଷକମାନଙ୍କର କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବିର ଫସଲ ଚୁରତ ହୋଇପାରିବ । ବନ୍ୟା ପରିସ୍ଥିତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସବୁକିଛି 24 ଘଣ୍ଟିଆ ହେଲ୍ପ-ଲାଇନ ନମ୍ବର - 1078 ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ କାମ କରୁଛି । ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଅସୁବିଧା ଜଣାଇଛନ୍ତି । ବର୍ଷାରତ୍ନ ପୂର୍ବରୁ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପରିଚାଳନା ଅଭ୍ୟାସ (Mock Drill) କରି ପୂରା ସରକାରୀ ଚକ୍ରକୁ ସଜାଗ କରାଯାଇଛି । ଜାତୀୟ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପ୍ରଶମନ ବଳର ଚିମ୍ବୁ ମାନଙ୍କୁ କାମରେ ଲଗାଯାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମିତ୍ର ଟ୍ରିପଲ୍ କରି ସେମାନେ କ'ଣ କରିବେ - କ'ଣ ନ କରିବେ ସେ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେବା, ସ୍ବେଚ୍ଛାସେବକ ସ୍ଥିର କରିବା, ଗୋଟିଏ ଜନସଂଗଠନ ଗଠନ କରି ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଉଛି । ପାଣିପାଗ ପୂର୍ବରୁମାନ ପାଇଁ ଏବେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କୌଶଳ ବା ଚେତାଇଲି ବହୁତ ଆଲୋଚନାକାରୀ । ମହାକାଶ ବିଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ଼ ଅବଦାନ ରହିଛି, ଫଳରେ ପୂର୍ବରୁମାନ ପ୍ରାୟତଃ ସଠିକ୍ ହୋଇପାରୁଛି । ଧୀରେ ଧୀରେ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମର ସ୍ବଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ସରକାର, ଯାହାଫଳରେ ଗୁରୁତ୍ବ ପୂର୍ବାଭାଷ ଅନୁସାରେ ଆମେ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିପାରିବା ଏବଂ କ୍ଷତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବା ।

ମୁଁ ଯେତେବେଳେ “ମନ୍ କି ବାର୍” ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛି - ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଦେଶର ନାଗରିକମାନେ ମୋ'ଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛନ୍ତି । ଏଥର ତ ବସ୍ତୁ ଓ ସେବା କର - GSTକୁ ନେଇ ଅନେକ ଚିଠି ଆସିଛି, ଅନେକ ଫୋନ କଲ ଆସିଛି । ଏବେବି ଲୋକମାନେ GST ବିଷୟରେ ଜିଜ୍ଞାସା କରୁଛନ୍ତି ଆଉ ଖୁସିବ୍ୟସ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଫୋନକଲ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛି -

"ନମସ୍କାର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମହୋଦୟ, ମୁଁ ଗୁରୁଗାଓଁକୁ ନାଚୁ ଗର୍ବ କହୁଛି । ମୁଁ Chartered Accountants Day ରେ ଆପଣଙ୍କ ଭାଷଣ ଶୁଣିଛି ଆଉ ବିଶେଷ ଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଗତମାସ ଆଜିର ଚାରିଖରେ Goods and Services Tax - GST ର ପ୍ରଚଳନ ହୋଇଛି । ଯା' ଭିତରେ ମାସଟିଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି - ଆପଣ କହିପାରିବେ କି ସରକାର ଯେମିତି ଆଶା କରିଥିଲେ ସେମିତି ଫଳାଫଳ ଆସୁଛି କି ନାହିଁ? ମୁଁ ଏ ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କ ମତାମତ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଧନ୍ୟବାଦ ।"

GST ପ୍ରଚଳନ ହେବାର ପ୍ରାୟ ଏକମାସ ବିତିଛି ତଥା ତା'ର ଲାଭ ଅନୁଭୂତ ହେଲାଣି । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଗରିବ ଲୋକ ମୋତେ ଚିଠି ଲେଖି ଜଣାଉଛି ଯେ GST ଯୋଗୁଁ ଗରିବର ଆବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀର ଦାମ କମ୍ ହୋଇଛି, ଜିନିଷ ଶସ୍ତା ହୋଇଛି - ସେତେବେଳେ ମତେ ବହୁତ ଖୁସି ମିଳୁଛି - ସନ୍ତୋଷ ମିଳୁଛି । ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ, ତୁର ତୁରାନ୍ତର ପାହାଡ଼ ଜଙ୍ଗଲରେ ବାସ କରୁଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖୁଛି ଯେ, ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତର ଲାଗୁଥିଲା କେଜାଣି କ'ଣ ହେବ କିନ୍ତୁ ଏବେ ତାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରି ଲାଗୁଛି ଯେ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା କାମ ସହଜ ହୋଇଗଲା, ସେତେବେଳେ ଖୁସି ଲାଗେ । ବ୍ୟବସାୟ ଆହୁରି ସହଜ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ସବୁଠୁଁ ବଡ଼ କଥା ହେଲା ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ବଢ଼ିଛି । ଏବେ ମୁଁ ଦେଖୁଥିଲି - ପରିବହନ ବିଶେଷ କରି ମାଲ ପରିବହନ କ୍ଷେତ୍ରରେ GSTର କିଛି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଛି । ଟ୍ରକଗୁଡ଼ିକର ଗମନାଗମନ କେତେତୁର ବଢ଼ିଛି । ତୁରସ୍ଥାନକୁ ପରିବହନ ସମୟ କେତେ କମିଛି । ଜାତୀୟ ରାଜପଥଗୁଡ଼ିକ ବାଧ୍ୟାତ୍ମକ ହୋଇଛି । ଟ୍ରକଗୁଡ଼ିକର ଗତି ବଢ଼ିବା ଦ୍ବାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଛି । ମାଲ ତଥା ପଣ୍ୟବସ୍ତୁ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ପହଞ୍ଚି ପାରୁଛି । ଏ ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ତ ହୋଇଛି - ତା' ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରଗତି ମଧ୍ୟ ସବଳ ହୋଇଛି । ପୂର୍ବରୁ ଅଲଗା ଅଲଗା କର ସଂରଚନା ଥିବାରୁ ପରିବହନ ତଥା ମାଲ ପରିବହନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବାଧିକ ସମ୍ବଳ କାଗଜପତ୍ର କାମ କରିବାରେ ଲାଗୁଥିଲା ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟରେ ନିଜର ଗୋଦାମଘର ରଖିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା । GST - ଯାହାକୁ ମୁଁ Good and Simple Tax “ଭଲ ଓ ସରଳ ଟିକସ” ବୋଲି କହୁଛି - ସତରେ ବହୁତ କମ୍ ସମୟ ଭିତରେ ଆମ ଆର୍ଥିକବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ତା'ର ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଛି । ଯେତେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଆଉ ଯେତେ ବେଗରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି, ନୂଆ ପଞ୍ଜିକରଣ ହୋଇଛି ତାହାର ଦେଶରେ ଏକ ନୂତନ ବିଶ୍ବାସ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । କେତେ ନା କେତେ ଅର୍ଥନୀତି ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ, ପରିଚାଳନା ବିଶେଷଜ୍ଞ ତଥା ବିେଷଜ୍ଞ ବିଦ୍ବାନମାନେ ଭାରତର GST ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରି ଏହାକୁ ବିଶ୍ବ ସମକ୍ଷରେ ଏକ ଆଦର୍ଶ ଭାବେ ନିଶ୍ଚୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବେ । ପୃଥିବୀର ଅନେକ ବିଶ୍ବବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଗୋଟିଏ Case Study ହେବ । କାରଣ ଏତେ ବଡ଼ ଆକାରରେ ଗୋଟିଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏତେ କୋଟି ଜନତାଙ୍କୁ ନେଇ ଏତେ ବିଶାଳ ଦେଶରେ ସଫଳତା ପୂର୍ବକ ଲାଗୁ କରିବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ କୃତିତ୍ବ । ବିଶ୍ବ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଏହାର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବ । GST ଲାଗୁ ହୋଇଛି - ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟର ଏଥିରେ ଭାଗିଦାରୀ ଅଛି । ସବୁ ରାଜ୍ୟର ଦାୟିତ୍ବ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସମସ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ରାଜ୍ୟମାନେ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସର୍ବସମ୍ମତରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସବୁ ସରକାରଙ୍କର ପ୍ରାଥମିକତା ଥିଲା ଯେ GST ଯୋଗୁଁ ଗରିବର ଆଳି ଉପରେ କୌଣସି ବୋଝ ନ ପଡ଼ୁ । GST App ଦେଖିଲେ ଆପଣ ଠିକ ଭାବେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ GST ଲାଗୁହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଜିନିଷର ଯେତେ ଦାମ ଥିଲା, ନୂଆ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ତା'ର ଦାମ୍ କେତେ ହେବ । ଏ ସମସ୍ତ ଆପଣଙ୍କ ମୋବାଇଲ ଫୋନ୍ ରେ ଆପଣ ଜାଣିପାରିବେ ।

“ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ର, ଏକ କର” (One Nation One Tax) କେତେବଡ଼ ସ୍ବପ୍ନ ଆଜି ସାକାର ହେଲା । ବ୍ୟବହରେ ମୁଁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛି - ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ ତହସିଲ ଅଫିସଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଭାରତ ସରକାର ଥିବା ଅଧିକାରୀମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ସମର୍ପିତ ହୋଇ କାମ କରିଛନ୍ତି, ସରକାର ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ସରକାର ଏବଂ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଛନ୍ତି - ବିଶ୍ବାସ ବଢ଼ାଇବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ତା'ର ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଦାନ ରହିଛି । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀଶାଳୟ, ସମସ୍ତ ବିଭାଗ ତଥା କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାରମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ହାର୍ଡିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି । GST ଭାରତର ସାମୁଦ୍ରିକ ଶକ୍ତିର ସଫଳତାର ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ଉଦାହରଣ । ଏହା ଏକ ଏତିହାସିକ ଉପଲବ୍ଧି । ଏହା ଖାଲି ଏକ “କର ସଂସ୍କାର” ନୁହେଁ - ଗୋଟିଏ ନୂତନ ସକୋତତାର ସଂସ୍କୃତିକୁ ବଢ଼ିଷ କରିବାର ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା । ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାକୁ ଏକ ସାମାଜିକ ସଂସ୍କାରର ଅଭିଯାନ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ । ଏତେବଡ଼ ଗୋଟିଏ ପ୍ରୟାସକୁ ଏତେ ସହଜରେ ସଫଳ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ପୁଣିଥରେ ମୋର କୋଟି କୋଟି ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଶାନ୍ନ ଜଣାଉଛି ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ବିପ୍ଳବର ମାସ । ଆମେ ପିଲାଦିନରୁ ଅତି ସହଜ ଭାବେ ଏକଥାକୁ ଶୁଣି ଆସୁଛେ । ଏହାର କାରଣ 1 ଅଗଷ୍ଟ 1920ରେ ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । 1942 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସ 9 ତାରିଖରେ ଭାରତଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଯାହାକୁ ଅଗଷ୍ଟ ବିପ୍ଳବ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । 1947 ଅଗଷ୍ଟ 15 ତାରିଖରେ ଦେଶ ସ୍ବାଧୀନ ହେଲା । ସ୍ବାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତିର ଚାରିଖ ସହିତ ଏମିତି ଅନେକ ଘଟଣା ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏ ବର୍ଷ ଆମେ Quit India Movement ବା “ଭାରତଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନ”ର 75ତମ ବାର୍ଷିକୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ । କିନ୍ତୁ ବହୁତ କମ୍ ଲୋକ ଏକଥା ଜାଣନ୍ତି ନେ - “ଭାରତଛାଡ଼”, ଏହି ସ୍ବୋଗାନ ଡଃ ଯୁସୁଫ୍ ମେହସ୍ତ ଅଲି ଦେଇଥିଲେ । 9 ଅଗଷ୍ଟ 1942ରେ କ'ଣ ହୋଇଥିଲା - ଆମର ନୂତନ ବଂଶଜମାନେ ତାହା ଜାଣିବା ଉଚିତ । 1857ରୁ 1942 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ବାଧୀନତାର ପିପାସା ମୋର ଦେଶବାସୀ ଏକତ୍ର ହେଲେ, ଲଢ଼େଇ କଲେ, ଯନ୍ତଣା ସହିଲେ - କଠିହାସିର ସହି ପୃଷ୍ଠାଗୁଡ଼ିକ ଜବ୍ବ ଭାରତ ନିର୍ମାଣ ଦିଗରେ ଆମର ପ୍ରେରଣା ହୋଇରହିବ । ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ବୀରମାନେ ତାହା, ତପସ୍ୟା ଆଉ ବଳିଦାନର ଯେଉଁ ନିଦର୍ଶନ ଦେଇଯାଇଛନ୍ତି, ତା'ଠାରୁ ବଡ଼ ପ୍ରେରଣା ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ । “ଭାରତ ଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନ” ଭାରତୀୟ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ଗୋଟିଏ ମହତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାୟ ଥିଲା । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ସାରା ଦେଶକୁ ସଂଜ୍ଜବଦ୍ଧ କରିଦେଇଥିଲା । ଏ ସେହି ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭାରତୀୟ ଜନମାନସରେ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ଗାଁ, ସହର ସବୁଠାରେ - ଶିଳ୍ପିତ, ଅଣିକିତ, ଧନୀ ଗରିବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଉଦ୍ବେକନ ଖେଳାଇଥିଲା - ସମସ୍ତେ କାନ୍ଦିରେ କାନ୍ଦି ମିଶାଇ ଭାରତଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଜନତାର ଆକ୍ରୋଶ ତା'ର ଚରମସୀମା ଛୁଇଁଥିଲା । ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଆହ୍ବାନ କ୍ରମେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଭାରତବାସୀ “କର ବା ମର” ତାକରା ଦେଇ ସଂଘର୍ଷର ଅଗ୍ନିରେ ଝାସ ଦେଇଥିଲେ । ଦେଶର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ନବଜନ୍ମିତ ସେମାନଙ୍କର ପାଠପଢ଼ା ଛାଡ଼ିଦେଇଥିଲେ । ସ୍ବାଧୀନତାର ତୃୟିନୀଦ ହେଲା ଆଉ ସେମାନେ ବଢ଼ି ଚାଲିଲେ । 9 ଅଗଷ୍ଟରେ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ଭାରତଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନର ଆହ୍ବାନ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଇଂରେଜ ଶାସକମାନେ ସମସ୍ତ ବଡ଼ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଜେଲଖାନାରେ ବନ୍ଦୀ କରିଦେଲେ । ଆଉ ସେ ସମୟରେ ଡଃ ଲୋହିଆ, ଜୟପ୍ରକାଶ ନାରାୟଣଙ୍କ ଭଳି ମହାପୁରୁଷମାନେ ଦେଶର ଦ୍ବିତୀୟ ଦିଗ୍ବିର ଭାବେ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଅଗ୍ରଣୀ ଭୂମିକା ନେଇଥିଲେ ।

ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆଉ ଭାରତଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନ 1920 ଆଉ 1942ରେ, ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନ ସମୟର ରୂପ-ରଙ୍ଗ କିଛି ଅଲଗା ଥିଲା ଆଉ 1942ର ସେ ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଲା ଯେତେବେଳେ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଭଳି ମହାପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ “କର ବା ମର”ର ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଦେଲେ । ଏ ସମସ୍ତ ସଫଳତା ପଛରେ ଗଣସମର୍ଥନ ଥିଲା, ଗଣ-ସାମର୍ଥ୍ୟ ଥିଲା, ଗଣ-ସଂଜ୍ଜ ଥିଲା ଆଉ ଗଣସଂଘର୍ଷ ଥିଲା । ସମଗ୍ର ଦେଶ ଗୋଟିଏ ହୋଇ ଲାଭୁଥିଲା । ଆଉ ମୁଁ କେବେ କେବେ ଭାବେ, ଯଦି ଇତିହାସର ପୃଷ୍ଠାଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି କରି ଦେଖିବା - ଭାରତର ପ୍ରଥମ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ 1857ରେ ହୋଇଥିଲା । 1857ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ 1942 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତି ମହତ୍ବରେ ଦେଶର କୌଣସି ନା କୌଣସି କୋଣରେ କାମ ରହିଥିଲା । ଏହି ଦୀର୍ଘ ସମୟାବଧି ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ମନରେ ସ୍ବାଧୀନତାର ପିପାସା ଜାଗ୍ରତ କରିଦେଇଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ କିଛି ନା କିଛି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ ହୋଇସାରିଥିଲେ । ବଂଶଧର ବଦଳି ଚାଲିଲେ କିନ୍ତୁ ସଂଜ୍ଜରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇନଥିଲା । ଲୋକ ଆସିଲେ, ଯୋଗଦେଲେ, ଲୋକ ଗଲେ, ପୁଣି ନୂଆ ଲୋକ ଆସିଲେ ଏହିଭଳି ଇଂରେଜ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ମୁଲୋପାତନ କରିବାର ପ୍ରୟାସ ଲାଗି ରହିଲା । 1857ରୁ 1942 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ବାରା ଏକ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେଲା 1942 ବେଳକୁ ଏହା ଚରମସୀମାକୁ ଛୁଇଁଗଲା ଏବଂ “ଭାରତଛାଡ଼”ର ଏଭଳି ତୃୟିନୀଦ ହେଲା ଯେ 5 ବର୍ଷ ଭିତରେ 1947 ମସିହାରେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । 1857ରୁ 1942 ସ୍ବାଧୀନତାର ଲାଭସା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଯାଏ ପହଞ୍ଚିସାରିଥିଲା । ଆଉ 1942ରୁ 1947 - ପାଞ୍ଚବର୍ଷରେ ଏକ ଏଭଳି ଗଣ ସାମ୍ବିଧିକତା ସୃଷ୍ଟି କଲା ଯାହାକି ସଂଜ୍ଜରୁ ସିଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ 5ଟି ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ବର୍ଷ ଭାବରେ ସଫଳତାର ସହିତ ଦେଶ ପାଇଁ ସ୍ବାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତିର କାରଣ ହୋଇଗଲା । ଏ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଥିଲା । ଏବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ଗଣିତ ସହ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । 1947ରେ ଆମେ ସ୍ବାଧୀନ ହେଲୁ । ଏବେ 2017 । ପ୍ରାୟ 70 ବର୍ଷ ହେଲା । ଅନେକ ସରକାର ଆସିଲା ଗଲା । କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ସୃଷ୍ଟି କରାଗଲା, ବଦଳିଲା, ଅଭିଭୂତି ଲାଭ କଲା, ବୁଝି ପାଇଲା । ଦେଶକୁ ସାମ୍ୟାଗୁଡ଼ିକକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକଦେ ନିଜ ନିଜ ଢଙ୍ଗରେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ଦେଶରେ ନୂତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ତୁର କରିବା ପାଇଁ, ଉନ୍ନତି କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ହେଲା । ନିଜ ନିଜ ଢଙ୍ଗରେ ପରିଶ୍ରମ ମଧ୍ୟ କରାଗଲା । ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ମିଳିଲା । ଆଶା ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ବେକ ହେଲା । ଯେମିତି 1942ରୁ 1947 ଏହି ପାଞ୍ଚବର୍ଷର ସମୟ ସଂଜ୍ଜରୁ ସିଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତିମୂଳକ ଥିଲା ସେହିପରି ମୁଁ ଦେଖିପାରୁଛି ଯେ, 2017ରୁ 2022 - ସଂଜ୍ଜରୁ ସିଦ୍ଧିର ଅନ୍ୟ ଏକ ପାଞ୍ଚବର୍ଷର ଅବଧି ଆମ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଛି । ଏହି 2017ର ଅଗଷ୍ଟ 15କୁ ଆମେ ସଂଜ୍ଜ ପର୍ବ ରୂପେ ପାଳନ କରିବା ଏବଂ 2022ରେ ଯେତେବେଳେ ସ୍ବାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତିର 75 ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ତା'ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ସେହି ସଂଜ୍ଜକୁ ସିଦ୍ଧିରେ ପରିଣତ କରି ଛାଡ଼ିବା ।

ଯଦି ଶହେ ପଚାଶ କୋଟି ଦେଶବାସୀ ଅଗଷ୍ଟ 9ର କ୍ରାନ୍ତି ଦିବସକୁ ସ୍ମରଣ କରି, ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାରତବାସୀ ସଂଜ୍ଜ ଗ୍ରହଣ କରେ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପରେ, ଜଣେ ନାଗରିକ ରୂପରେ ଦେଶ ପାଇଁ ମୁଁ ଏତିକି କାମ ନିଶ୍ଚୟ କରିବି, ପରିବାର ରୂପରେ ଏ କାମ କରିବି, ସମାଜ ରୂପରେ ଏ କାମ କରିବି, ଗାଁ ଏବଂ ସହର ରୂପରେ ଏ କାମ କରିବି, ସରକାରୀ ବିଭାଗ ରୂପରେ ଏ କାମ କରିବି, ସରକାର ରୂପରେ ଏ କାମ କରିବି, କୋଟି କୋଟି ସଂଜ୍ଜ ଗ୍ରହଣ ହେଉ, କୋଟି କୋଟି ସଂଜ୍ଜକୁ ପୂରଣ କରିବାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ହେଉ । ତା'ହେଲେ 1942ରୁ 1947 ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଯେମିତି ସ୍ବାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତିମୂଳକ ହୋଇପାରିଥିଲା । ସେହିଭଳି 2017ରୁ 2022, ଏହି ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଭାରତର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତିମୂଳକ ହେବ ଏବଂ ଏହା ଆମକୁ କରିବାକୁ ଅଛି । ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପରେ ଆମେ ଦେଶର ସ୍ବାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତିର 75ତମ ବାର୍ଷିକୀ ପାଳନ କରିବା । ତେଣୁ ଆଜି ଆମକୁ ଦୃଢ଼ସଂଜ୍ଜ ଗ୍ରହଣ

କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । 2017କୁ ସଂକଳ୍ପ ଗ୍ରହଣର ବର୍ଷ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ସଂକଳ୍ପ ସହ ଆମକୁ ନିଜକୁ ଜଡ଼ିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅସୁଚ୍ଛତା-ଭାରତଛାଡ଼, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ-ଭାରତଛାଡ଼, ଦୁର୍ନୀତି-ଭାରତଛାଡ଼, ଆତଙ୍କବାଦ-ଭାରତଛାଡ଼, ଜାତିବାଦ-ଭାରତଛାଡ଼, ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକତା-ଭାରତଛାଡ଼ । ଆଜି **"କର ବା ମର"**ର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ବରଂ ନୂତନ ଭାରତର ସଂକଳ୍ପ ସହ ଜଡ଼ିତ ହେବାର, ଲାଗିପଡ଼ିବାର, ପ୍ରାଣପଣେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସଂକଳ୍ପକୁ ନେଇ ବଞ୍ଚିବାକୁ ପଡିବ, ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆସନ୍ତୁ, ଏହି ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ୨ ଅଗଷ୍ଟରୁ ସଂକଳ୍ପରୁ ସିଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତିର ଏକ ମହାଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରିବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାରତବାସୀ, ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ, ସ୍ବାୟତ୍ତ ସଂସ୍ଥା, ସ୍କୁଲ, କଲେଜ, ବିଭିନ୍ନ ସଂଗଠନ - ପ୍ରତ୍ୟେକେ **New India “ନୂଆ ଭାରତ”** ପାଇଁ କିଛି ନା କିଛି ସଂକଳ୍ପ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ । ଗୋଟିଏ ଏଭଳି ସଂକଳ୍ପ, ଯାହାକୁ ଆଗାମୀ 5 ବର୍ଷରେ ଆମେ କରି ଦେଖାଇବା । ଯୁବ ସଂଗଠନ, ଛାତ୍ର ସଂଗଠନ, ସ୍ବେଚ୍ଛାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଦି ଦଳଗତ ଆଲୋଚନାର ଆୟୋଜନ କରନ୍ତୁ । ନୂଆ ନୂଆ କଳ୍ପନା/ଭାବନା ବାହାର କରନ୍ତୁ । ଗୋଟିଏ ରାଷ୍ଟ୍ର ରୂପରେ ଆମକୁ କେଉଁଠି ପହଂଚିବାକୁ ଅଛି? ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପରେ ସେଥିରେ ମୋର ଅବଦାନ କ’ଣ ହୋଇପାରେ? ଆସନ୍ତୁ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ପବ୍ବରେ ସାମିଲ ହେବା ।

ମୁଁ ଆଜି ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅନଲାଇନ ଜଗତର ମୋର ଯୁବବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ନବ ଭାରତର ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିନବ ଉପାୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗଦାନ ପାଇଁ ଆଗେଇ ଆସିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛି । କାରଣ ଆଜିକାଲି ଆମେ ଯେଉଁଠି ଥାଉ ନା କାହିଁକି ଅନଲାଇନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ରହିଥାଉ । ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ବ୍ୟବହାର କରି ଭିଡିଓ, ପୋଷ୍ଟ, ଲେଖା, ନୂଆ ନୂଆ କଳ୍ପନା ବା Idea ଏସବୁ ନେଇ ଆଗେଇ ଆସନ୍ତୁ । ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଟିଏ ଜନ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରନ୍ତୁ । NarendraModiApp ରେ ମଧ୍ୟ ଯୁବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ Quit India Quiz ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ । ଏହି Quiz ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଦେଶର ଗୌରବଶାଳୀ ଇତିହାସ ସହ ଯୋଡ଼ିବା ଏବଂ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ନାୟକମାନଙ୍କ ସହ ପରିଚିତ କରାଇବାର ଏକ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା । ମୋ ମତରେ ଆପଣମାନେ ଏହାର ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଚାର-ପ୍ରସାର କରନ୍ତୁ ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ଅଗଷ୍ଟ 15 ଦିନ ଦେଶର ପ୍ରଧାନସେବକ ରୂପେ ମୋତେ ଲାଲକିଲାର ପ୍ରାଚୀରରୁ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଉଦ୍ଘୋଷନ ଦେବାର ସୁଯୋଗ ମିଳେ । ମୁଁ ତ ନିମିତ୍ର ମାତ୍ର । ସେହି ସ୍ବର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ନୁହେଁ, ଲାଲକିଲାର ପ୍ରାଚୀର ଉପରୁ ଦେଶର ଶହେ ପଚାଶ କୋଟି ଲୋକଙ୍କ ସ୍ବର ଗୁଞ୍ଜରିତ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କ ସ୍ବପ୍ନକୁ ଶବ୍ଦର ରୂପ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ହୋଇଥାଏ । ଲଗାତାର ଭାବେ ବିଗତ ତିନିବର୍ଷ ଧରି ଅଗଷ୍ଟ 15 ଦିନ ଆମର କ’ଣ କହିବା ଉଚିତ ସେ ନେଇ ଦେଶର କୋଣ ଅନୁକୋଣରୁ ମୋ ପାଖକୁ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଆସୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆନନ୍ଦିତ । କେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ଉଚିତ ହେବ? ଏଥର ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ କରୁଛି । ଆପଣ ନିଜର ମତାମତ ମୋତେ MyGov କିମ୍ବା NarendraModiApp ରେ ନିଶ୍ଚୟ ପଠାନ୍ତୁ । ମୁଁ ନିଜେ ଏହାକୁ ପଢ଼େ ଏବଂ ଅଗଷ୍ଟ 15 ଦିନ ଯେତିକି ସମୟ ମୋ ପାଖରେ ଥିବ, ତା’ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବି । ବିଗତ ତିନିବର୍ଷ ଧରି ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଅଭିଯୋଗ ପାଇଆସିଛି ଯେ, ଅଗଷ୍ଟ 15ର ମୋର ଭାଷଣ ଟିକିଏ ଲମ୍ବା ହୋଇଯାଉଛି । ଏଥର ଏହାକୁ ଛୋଟ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ମନେ ମନେ କଳ୍ପନା ଚ କରିଛି, ଅତିବେଶୀରେ 40-45-50 ମିନିଟରେ ଶେଷ କରିବାକୁ । ମୁଁ ମୋ ପାଇଁ ନିୟମ ତିଆରି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି । ଜାଣିନି ପାଳନ କରିପାରିବି କି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏଥରର ଭାଷଣକୁ ଛୋଟ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଅଛି । ଦେଖିବା ସଫଳତା ମିଳୁଛି କି ନାହିଁ ।

ମୋର ଦେଶବାସୀଗଣ, ଆଜି ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଭାରତର ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଗୋଟିଏ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର ରହିଛି । ଏହାକୁ ଆମେ କେବେହେଲେ ହେୟଜ୍ଞାନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଆମର ପର୍ବପର୍ବାଣୀ, ଆମର ଉତ୍ସବ, ଏସବୁ କେବଳ ମଉଜ ମଉଜି ସ୍ବର ଅବସର ନୁହେଁ, ଏସବୁ ସାମାଜିକ ସଂସ୍କାରର ଅଭିଯାନ ମଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଏହାସହିତ ଆମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ସବ ଦରିଦ୍ରତମ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆର୍ଥିକ ଜୀବନ ସହ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ । ଅଳ୍ପ କିଛିଦିନ ପରେ ରାକ୍ଷୀ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା, ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ ଆଉ ତା’ପରେ ରଣେଶ ଉତ୍ସବ, ପରେ ଚୌଥ ଚନ୍ଦ୍ର, ଅନନ୍ତ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ, ଦୁର୍ଗାପୂଜା, ଦିପାବଳୀ – ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ । ଏହି ସମୟରେ ଗରିବ ଲୋକଟିଏ କିଛି ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏହି ଉତ୍ସବଗୁଡ଼ିକରେ ସ୍ବାଭାବିକ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ଖୁସି ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯାଏ । ଉତ୍ସବଗୁଡ଼ିକ ଆମର ପାରମ୍ପରିକ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧୁରତା, ପରିବାରରେ ସ୍ନେହ, ସମାଜରେ ଭ୍ରାତୃତ୍ବଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ସମାଜକୁ ପରସ୍ପର ସହ ଯୋଡ଼ିଥାଏ । ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ସମୂହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଏକ ସହଜ ଯାତ୍ରା ଚାଲିଥାଏ । **"ଅହମ୍ ନୁ ବୟମ୍"** ଦିଗକୁ ଯିବାର ଗୋଟିଏ ଅବସର ହୋଇଯାଏ । ଯେତେଦୂର ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରଶ୍ନ ରହିଛି, ରାକ୍ଷୀ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ଅନେକ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ଶହ ଶହ ପରିବାରରେ, ଛୋଟ ଛୋଟ ଘରୋଇ ଉଦ୍ୟୋଗରେ ରାକ୍ଷୀ ତିଆରି କରିବା କାମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ଖଦିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରେଶମ ସୂତା, କେଜାଣି କେତେ ପ୍ରକାରର ରାକ୍ଷୀ, ଆଜିକାଲି ତ ଲୋକେ ଘର ତିଆରି ରାକ୍ଷୀକୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । ରାକ୍ଷୀ ତିଆରି କରୁଥିବା, ରାକ୍ଷୀ ବିକ୍ରି କରୁଥିବା, ମିଠା ବିକ୍ରି କରୁଥିବା ଏଭଳି ଶହ ଶହ ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଏହି ଗୋଟିଏ ପର୍ବ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯାଏ । ଆମର ନିଜର ଗରିବ ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ପରିବାର ଏହିଥିରେ ହିଁ ତ ଚାଲେ । ଆମେ ଦିପାବଳୀରେ ଦୀପ ଜଳାଇ । ତାହା କେବଳ ଯେ ଆଲୋକର ପର୍ବ କିମ୍ବା ଘରକୁ ସୁଶୋଭିତ କରିବାର ପର୍ବ ନୁହେଁ, ଏହାର ସିଧା ସମ୍ପର୍କ ଛୋଟ ଛୋଟ ମାଟି ଦୀପ ତିଆରି କରୁଥିବା ସେହି ଗରିବ ପରିବାରମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି । ଆଜି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ଏବଂ ଏହାସହିତ ଜଡ଼ିତ ଗରିବଙ୍କ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା କଥା କହୁଛି, ତା’ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପରିବେଶ କଥା ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ।

ମୁଁ ଏକଥା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛି, ବେଳେବେଳେ ମୁଁ ଭାବେ ଯେ, ଦେଶବାସୀ ମୋ’ଠାରୁ ଅଧିକ ସଚେତନ ଅଧିକ ସକ୍ରିୟ । ଗତ ଏକମାସ ଧରି ଅନବରତ ଭାବେ ପରିବେଶ ପ୍ରତି ସଚେତନ ଥିବା ନାଗରିକମାନେ ମୋତେ ଚିଠି ଲେଖିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀରେ ପରିବେଶମିତ୍ତୀ Eco-friendly ଗଣେଶଙ୍କ ପୂଜା କଥା ଆପଣ ଆଗରୁ କହି ଦିଅନ୍ତୁ । ଯାହାଫଳରେ ଲୋକେ ମାଟି ନିର୍ମିତ ଗଣେଶ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ପସନ୍ଦ କରିବା ଦିଗରେ ଏବେଠାରୁ ଯୋଜନା କରିବେ । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମୁଁ ଏଭଳି ନାଗରିକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି । ବେଳ ଆଉ ଥାଉ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ କହିବାକୁ ସେମାନେ ମୋତେ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ଏଥରର ସାର୍ବଜନୀନ ଗଣେଶୋତ୍ସବର ଏକ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ବ ରହିଛି । ଲୋକମାନଙ୍କ ଟିକକ ଏହି ମହାନ ପରମ୍ପରାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏହା ସାର୍ବଜନୀନ ଗଣେଶ ପୂଜାର 125ତମ ବର୍ଷ । ଶହେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଏବଂ ଶହେ ପଚାଶ କୋଟି ଦେଶବାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଟିକକ ଯେଉଁ ମୂଳ ଭାବନା ସହ ସମାଜର ଏକତା ଏବଂ ସମାଜରେ ସଚେତନତା ପାଇଁ, ସାମୁହିକତାର ସଂସ୍କାର ପାଇଁ ସାର୍ବଜନୀନ ଗଣେଶୋତ୍ସବ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଆମେ ପୁଣିଥରେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଗଣେଶୋତ୍ସବରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରତିଯୋଗିତା, ଆଲୋଚନା ସଭା ଆଦି କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଟିକକଙ୍କ ଅବଦାନକୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ଏବଂ ଗଣେଶ ଉତ୍ସବକୁ ପୁଣିଥରେ ଟିକକଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବା । ସେହି ଭାବନାକୁ ପୁଣିଥରେ କିଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା ଏବଂ ଏହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ Eco-friendly ଗଣେଶ, ମାଟିରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ଗଣେଶଙ୍କୁ ହିଁ ପୂଜା କରିବା, ସେଥିପାଇଁ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଥର ତ ମୁଁ ବହୁତ ଆଗରୁ କହିଦେଇଛି, ତେଣୁ ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋ ସହିତ ଯୋଡ଼ିହେବେ ବୋଲି ମୋର ବୃଦ୍ଧ ବିଶ୍ବାସ ରହିଛି । ଆଉ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମର ଗରିବ କାରିଗର, ଗରିବ କଳାକାର, ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ତି ଗଢ଼ନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ରୋଜଗାର ମିଳିବ, ଗରିବର ପେଟ ପୂରିବ । ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ଆମ ଉତ୍ସବଗୁଡ଼ିକୁ ଗରିବ ସହ ଯୋଡ଼ିବା, ଗରିବର ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ଯୋଡ଼ିବା, ଆମର ପର୍ବପର୍ବାଣୀର ଆନନ୍ଦ - ଗରିବ ଘରର ଆର୍ଥିକ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଯାଉ – ଏହା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ହେବା ଦରକାର । ମୁଁ ସମସ୍ତ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଆଗାମୀ ପର୍ବପର୍ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ଆମେମାନେ ଲଗାତାର ଭାବେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ, ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ର ହେଉ, ଆର୍ଥିକ କ୍ଷେତ୍ର ହେଉ, ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ର ହେଉ, କ୍ରୀଡ଼ାକ୍ଷେତ୍ର ହେଉ - ଆମର ଝିଅମାନେ ଦେଶ ପାଇଁ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଉନତିର ନୂତନ ଶିଖରକୁ ଘର୍ଷ କରୁଛନ୍ତି । ଆମେ ଦେଶବାସୀ ଆଜି ଆମ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗର୍ବିତ । ନିକଟ ଅତୀତରେ ଆମ ଝିଅମାନେ ମହିଳା କ୍ରିକେଟ ବିଶ୍ୱକପରେ ଖୁବ ସୁନ୍ଦର କ୍ରୀଡ଼ା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ସପ୍ତାହରେ ହିଁ ମୋତେ ସେହି ସମସ୍ତ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥା ହୋଇ ମୋତେ ଖୁବ୍ ଭଲ ଲାଗିଲା । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲି ଯେ, World Cup ନ ଜିତିପାରିବାର ବୋଝ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଚାପ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ମୋର ଗୋଟିଏ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଦେଲି ଏବଂ କହିଲି ଦେଖନ୍ତୁ ଆଜିକାଲିର ଏହି ଗଣମାଧ୍ୟମ ଯୁଗରେ ଆଶାକୁ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ବଢ଼ାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ ଆଉ ଯଦି ସଫଳତା ନ ମିଳେ ତେବେ ତାହା ଆକ୍ରୋଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଏ । ଆମେ ଏଭଳି ଅନେକ ଖେଳ ଦେଖୁଛୁ ଯେଉଁଥିରେ ଭାରତର ଯଦି ପରାଜୟ ହୋଇଛି, ତା’ହେଲେ ଦେଶର ଆକ୍ରୋଶ ସେହି ଖେଳାଳିମାନଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ବର୍ଷିଥାଏ । କିଛି ଲୋକ ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସୀମା ଲଙ୍ଘନ କରି ଏଭଳି କିଛି କଥା କହିଦିଅନ୍ତି, ଏଭଳି କିଛି ଲେଖି ପକାନ୍ତି, ଯାହା ମନକୁ ଭାରି କଷ୍ଟ ଦେଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ, ପ୍ରଥମ ଥର ଏଭଳି ହୋଇଛି ଯେ, ଆମ ଝିଅମାନେ ବିଶ୍ୱକପରେ ସଫଳ ନ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଶହେ ପଚାଶ କୋଟି ଦେଶବାସୀ ସେହି ପରାଜୟକୁ ନିଜ ଉପରକୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି । ସେହି ଝିଅମାନଙ୍କ ଉପରେ ତିକେ ହେଲେ ତାପ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହାନ୍ତି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଏହି ଝିଅମାନେ ଯାହା କଲେ ତାହାର ଗୁଣଗାନ କରିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଗୌରବାଦିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସୁଖକର ପରିବର୍ତ୍ତନ ରୂପେ ଦେଖୁଛି । ଏହି ଝିଅମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କହିଲି ଯେ - ଦେଖନ୍ତୁ, ଏଭଳି ସୌଭାଗ୍ୟ କେବଳ ଆପଣମାନେ ହିଁ ପାଇଛନ୍ତି । ଆପଣ ସଫଳ ହୋଇନାହାନ୍ତି ସେ କଥା ଆପଣମାନେ ମନରୁ ବାହାର କରିଦିଅନ୍ତୁ । ଖେଳ ଜିତିଥାନ୍ତୁ କି ନ ଜିତିଥାନ୍ତୁ, ଆପଣମାନେ ଶହେ ପଚାଶ କୋଟି ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଜିତିନେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ ଆମ ଦେଶର ଯୁବପିଢ଼ି, ବିଶେଷକରି ଆମ ଝିଅମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଦେଶର ନାଁ ରଖିବାକୁ ବହୁତ କିଛି କରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ପୁଣିଥରେ ଦେଶର ଯୁବପିଢ଼ି, ବିଶେଷକରି ଆମର ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧରରୁ ଅନେକ ଅନେକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି, ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ପୁଣିଥରେ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଉଛି - ଅଗଷ୍ଟ କ୍ରାନ୍ତି କଥା । ପୁଣିଥରେ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଉଛି ଅଗଷ୍ଟ ୨ କଥା । ପୁଣିଥରେ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛି ଅଗଷ୍ଟ 15କୁ, ପୁଣିଥରେ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛି 2022, ସ୍ବାଧୀନତାର 75 ବର୍ଷ ପୂର୍ତ୍ତିକୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶବାସୀ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ହେଉ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶବାସୀ ନିଜ ସଂକଳ୍ପକୁ ପୁରଣ କରିବା ଦିଗରେ 5ବର୍ଷର ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗଚିତ୍ର ବା Roadmap ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ । ଆମେ ଦେଶକୁ ଉନତିର ଏକ ନୂତନ ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚାଇବା, ପହଞ୍ଚାଇବା, ପହଞ୍ଚାଇବା । ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ମିଶିକରି ଚାଲିବା, କିଛି ନା କିଛି କରି ଚାଲିବା । ଦେଶର ଭାଗ୍ୟ, ଭବିଷ୍ୟତ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତମ ହେବ । ଏହି ବିଶ୍ବାସର ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା । ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା, ଧନ୍ୟବାଦ ।

